

Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg
Christiansborg
1240 København K

Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
Postboks 2123
1015 København K
www.km.dk

Telefon 3392 3390
Telefax 3392 3913
e-post km@km.dk

Dokument nr. 369906

Dato: 27. maj 2008

Politisk-Økonomisk Udvalg har ved brev af 20. maj 2008 (PØU B 49 – spørgsmål 14) bedt om min besvarelse af følgende spørgsmål:

”Spørgsmål 14

Ministeren bedes oplyse, hvor i den juridiske litteratur eller andre anerkendte retskilder, det klart og tydeligt fremgår, at grundlovens § 67 har væsentlig betydning for, hvilken regulering af folkekirkelige forhold der kan ske ved lov?”.

Svar:

Jeg vil primært henvise til selve ordlyden af grundlovens § 67. Jeg kan oplyse at bestemmelsen lyder således:

”§ 67. Borgerne har ret til at forene sig i samfund for at dyrke Gud på den måde, der stemmer med deres overbevisning, dog at intet læres eller foretages, som strider imod sædeligheden eller den offentlige orden.”

Jeg vil derudover henvise til den kommenterede grundlov (2. udgave, Jurist- og Økonomforbundets Forlag 2006, red. af Henrik Zahle). Det anføres bl.a. heri, at bestemmelsen indgår uændret i alle fem grundlove, dvs. også i grundloven af 1849 (§ 81), i grundloven af 1866 (§ 76), samt i grundlovene af henholdsvis 1915 og 1920 (§ 74).

Det fremgår desuden af grundlovskommentaren, at § 67 tilføjer ”en egentlig materiel beskyttelse af de foranstaltninger og handlinger, der indgår i eller knytter sig til gudsdyrkelsen. Lovgiver (og dermed forvaltning og domstole) kan således ikke gribe ind i de aktiviteter, der er omfattet af beskyttelsen, hverken med reguleringer eller forbud og påbud.”.

For en god ordens skyld skal jeg afslutningsvis henvise til mit tidligere svar af 27. marts 2008 på PØU B 49 – spørgsmål 2, samt mine svar af 22. april 2008 på PØU B 49 – spørgsmål 3, spørgsmål 5 og spørgsmål 6.

Birthe Rønn Hornbech

/ Rasmus Paaske Larsen